

<http://www.arianafghanistan.com>

۲۰۲۰/۰۳/۲۴

م. نعیم بارز

ادای «تحلیف» داکتر عبدالله به گونه کاریکاتور است و تقلید میمون وارا!

داکتر عبدالله که از سال های آغازین جنگ بدین سو با ترک مسلک تحصیلی و رفتن به جهاد و قرار گرفتن در کنار احمد شاه مسعود، خیال کرده رهبری دایمی قدرت سیاسی حق انحصاری او است و فکر کرده «سیاست» هم چون لباس شیک غربیست که با ادای حرف های پوپولیستی میان تهی یا تهدید و زورگویی می توان دایم العمر خود را در مقام رهبری جا زد.

او که در انتخابات سال ۲۰۱۴ در برابر اشرف غنی باخت اما با راه اندازی شر و جدال و حمایت دولت امریکا توانست زیر نام «حکومت وحدت ملی» خود و دار و دسته اش را در قدرت نگاه دارد و مدت پنج سال از هیچ نوع سوء استفاده دریغ نورزیدند، این سوء استفاده جویان که به هیچ صورت حاضر نیستند از قدرت کنار روند اما مثلی که این بار پیداست اشرف غنی تسلیم خواست خیانت پیشگان «تیم ثبات و هم گرایی» نخواهد شد، چنانکه تا حال وساطت زلمی خلیل زاد نماینده قصر سفید هم کارساز واقع نشده است.

اگر رئیس جمهور اشرف غنی به همین منوال شجاعانه به مقاومت ادامه دهد، شاید پاکستان هم نتواند به وسیله اجیران (طالبان) به مقصد شوم خود در افغانستان برسد، زیرا موضع رئیس جمهور غنی قانونی، ملی و بر حق است و حمایت مردم و نیروهای امنیتی را نیز با خود دارد.

کسب قدرت و رسیدن به مقام ریاست جمهوری استوار بر سه اصل اساسی مشخص و روشن است یعنی نخست احترام به قانون اساسی. دوم – احترام به نهاد مسئول بر گزاری انتخابات (کمیسیون مستقل انتخابات و کمیسیون مستقل بررسی و تفتیش شکایات) و سوم احترام به رأی مستقیم و آزاد مردم.

عوامل منفی بحران انتخابات:

- ۱ - عقب ماندگی تاریخی کشور و چهل سال ادامه جنگ های داخلی و خارجی.
- ۲ - اثر بسیار منفی مذاکره «صلح میان طالبان و امریکا» قبل از آغاز انتخابات ریاست جمهوری افغانستان.

۳ - «تیم ثبات و همگرایی به رهبری داکتر عبدالله» و یا میراث خواران جنگ و جهاد که به غیر از چور و چپاول کاری در جهت منافع مردم و کشور انجام نداده اند، می دانستند که در برابر اشرف غنی امکان پیروزی و رسیدن به مقام ریاست جمهوری و حفظ جایگاه هژده سال اخیر را نخواهند داشت، با درک این مسئله تا توانستند علیه دیموکراسی، روند انتخابات سخن گفته و از تشکیل حکومت مؤقت، حکومت موازی و صلح موهوم با طالبان به بحث و تبلیغ پرداختند و بدین ترتیب انتخابات را در انظار مردم در داخل و خارج کشور خدشه دار و بی اعتبار جلوه دادند.

اما رئیس جمهور اشرف غنی در مدت پنج سال با وجود هر نوع تخریب و بحران آفرینی از داخل و خارج در تمام زمینه های اقتصادی و اجتماعی صداقت و موفقیت های خوبی از خود نشان داده بل اخص از لحاظ کمیت و کیفیت تعداد کثیری دختر و پسر به صورت مسلکی پا به عرصه کار های اداری، تخنیکی و علمی گذاشته که روز تا روز در تشکیلات دولت و سکتور خصوصی به سرعت جای افراد غیر مسلکی را پر کرده، جنگ سالاران و دار و دسته های شان را ناگذیر به عقب نشینی نموده اند.

از این جهت عناصر انحصارگر قدرت به هراس افتاده و دریافتند که دیگر از طریق انتخابات و سازش در برابر اشرف غنی شانس رسیدن به قدرت سیاسی و ادامه سوء استفاده جویی را نخواهد داشت با این احساس تب لوزه شدید وجود شان را فرا گرفته و شروع کردند به تشکیل جلسات گروهی و رفتن دسته جمعی به قطر و دربار رو سیه و نزد آخوند های ایران و پرداختن به تبلیغات زهر آگین که به زعم خود شان دیموکراسی پدیده ای غربی ست و گویا انتخابات و این نوع راه و روند ها به درد مردم افغانستان نمی خورد، بلکه صلح و امنیت اولویت و اهمیت دارد، البته برای اینکه خود را با سیاست های منفی امریکا در مورد افغانستان موافق نشان داده باشند سخن از «صلحی» زده اند که از جانب امریکا و طالبان به راه انداخته شده است و امریکا خواسته عوام فریبانه در انتخابات ریاست جمهوری به مثابه دست آورد از آن استفاده تبلیغی نماید. اما در واقعیت امر منفعت اصلی را تا کنون طالبان و دولت پاکستان برده و می برند.

خلاصه مردم از انتخابات ریاست جمهوری سال ۲۰۱۴ و انتخابات اخیر ولسی خارطه تلخ و بی ثمری دارند و به همین نسبت اکثرأ مردم واجد شرایط رایدهی در انتخابات اخیر ریاست جمهوری علاقه نگرفتند چون احساس می کردند که با وجود ریسک کشته شدن و یا لا اقل قطع انگشت دست، حرف آخر را در تعیین سرنوشت افغانستان، دولت امریکا می زند.

با این حال وقتی از جانب کمیسیون مستقل انتخابات اعلام گردید که بر اساس حکم قانون اساسی انتخابات بر گزار می گردد، اکثرأ آنهایی که مخالف بر گزاری انتخابات بودند، چون تیم ثبات و همگرایی به رهبری داکتر عبدالله، حزب اسلامی به رهبری گلبدین حکمتیار، رحمت الله نبیل و غیره در انتخابات شرکت کردند ولی پس از آنکه در برابر تیم «دولت ساز به رهبری اشرف غنی رأی لازم را به دست نیاوردند شروع کردند به هر نوع انتقادات نا روا علیه تیم دولت ساز و کمیسیون هایی که خود اعضای آنها معرفی و تأیید نموده بودند و بیش از پنج شش ماه را در بر گرفت و سر انجام پس از همه جر و بحث و تفتیش و بررسی کمیسیون های مذکور مدرک پیروزی را تقدیم اشرف غنی نمود. عبدالله عبدالله خودش، خود را رئیس جمهور اعلام نمود و همزمان با مراسم حلف وفاداری رئیس جمهور اشرف غنی در ارگ، وی نیز به صورت کاریکاتوریست و مسخره آمیز نزد دار و دسته اش در قصر سپیدار به بیان «حلف» پرداخت.

البته وجود و فعالیت شخصیت های کثیر در جامعه لازم است تا همه استعداد ها و ظرفیت های شان را در ساختار و رشد همه جانبه جامعه به کار گیرند، زیرا حل مسئله اجتماعی با قدرت شخصیت های با دانش علمی و صداقت اخلاقی گره خورده است و در جایی که کثرت شخصیت هست، مردم، فردی را به نام رهبر مذهبی، حزبی و خلقی نمی پرستد، اما در جامعه ای که شخصیت های ورزیده وجود نداشته باشد، کیش شخصیت (شخصیت پرستی) به وجود می آید و خواه ناخواه شخص پرستی رائج می شود، مگر برای نفی شخصیت پرستی نباید نفی شخصیت کرد، بلکه باید شخصیت های کثیر در جامعه تبارز نمایند. با تحقیر فرد گرایی و به نام شخصیت پرستی اگر از یک طرفی رشد حسادت و رقابت ناسالم و بی حد و مرز از پائین مانع پیدایش شخصیت های شایسته می شود، از طرف دیگر آن کسی که در خلاء شخصیت در جامعه با هیله و تزویر یا به کار بردن خشونت و زور قدرت را به چنگ می آورد، می کوشد مثل پوتین در روسیه شخصیت های تازه روئیده را سرکوب و ریشه کن نماید تا دوام قدرت خود را به بهانه های گوناگون تأمین نماید.

تجربه گذشته افغانستان به خوبی نشان داده است که اگر عبدالله عبدالله، حاجی محمد محقق، عبدالرشید دوستم، گلبدین حکمتیار و غیره به صورت غیر قانونی و دیموکراتیک به قدرت برسند بی تردید دوران حاکمیت برهان الدین ربانی و طالبان را بیشتر از پیش به نمایش خواهند گذاشت.

**** **

تذکر:

هرگاه خوانندگان محترم متمایل باشند که نبشته ها و مطالب دیگری از این نویسنده معزز و قلم بدست شناخته شده افغانستان را مطالعه کنند، می توانند با اجرای "کلیک" بر عکس نویسنده در صفحه مقالات، به فهرست "آرشیف" شان رهنمائی شوند.

عبدالله عبدالله و تالیف کاریکاتوریسی و میمون وار

barez_n_abdullah_abdullah_wa_tahlif.pdf